

d. l. 29. §. fin. dicitur, cum publicam vim commiserit: cui consequens est, Legi Juliæ de vi publica non nisi viginti annis præscribi, quinquennii autem præscriptionem ad solam L. Julianam de adulteriis, & ad L. Julianam peculatus pertinere. L. 7. ff. ad L. Jul. pecul.

^{31.}
De vindicta et criminis post mortem.

III. Quinquennii præscriptio obtinet, quoties post mortem adhuc criminis vindicatio permissa, arg. l. 1. ff. Ne de statu defunct. post quinquenn. querat. Et hinc apostolæ crimen post mortem quinquennio exspirabit. l. 2. C. de Apost. Pariter in illis delictis, in quibus post mortem memoria damnari potest, id obtinet. vid. Brunn. Process. Inquisit. c. ult. num. 18. Ergo post lapsum quinquennium mortuus de crimine majestatis accusari non potest, de qua memoriæ damnatione diximus in *Dissert. 8. de Jure Sensuum cap. 4.*

^{32.}
De inquisitione mota.

Limit. III. Fallit axioma, si ante lapsum vicennii accusatio vel inquisitio jam fuerit mota, aut propter fugam delinquentis moveri non potuerit; priori enim casu interrupta est præscriptio; posteriori vero casu, uti non valenti agere nulla currit præscriptio, ita etiam non valenti accusare, vel inquirere. Carpov. Prax. Crim. qv. 141. num. 53. & seqq. quamvis hoc casu tutius sit, ad minimum edictaliter citare fugientem.

MEMBRUM III.

De Actionibus Prætoriis.

Prætorie persecutoriae sunt perpetuae.

^{1.}

AXIOMA I.

Actiones Prætoriæ, quæ rem persequuntur, tamdiu durant, quamdiu civiles.

RATIO: Quia licet alias annalis tantum fuerit Prætoris iuridictio, noluit tamen rei persecutorias actiones anno terminari, cum absurdum æstimet Prætor, post annum res alienas detinentem, securum præstari. vid. l. 35. pr. ff. de Obligat. & A. l. 8. §. 7. ff. de precar.

Decla-

Declaratio: Quando itaque in textibus dicitur, quod actio præatoria quædam etiam post annum detur, recurrentum est ad terminos civilibus actionibus præscriptos, quibus Prætor, si contrarium non expressit, se conformasse præsumitur. Non ergo simpliciter actio præatoria, quæ post annum datur, est tricennialis, sed inspiciendum, an actio in rem sit, an in personam: Si realis, 10. vel 20. annis durabit, ad modum actionum civilium realium vid. sup. Membr. 2. Axiom. 1. Si personalis ad 30. annos extenditur vid. Memb. Axiom. 2.

2.
*Non ta-
men mox
triceuna-
les.*

3.

Exempla actionum realium Prætoriarum: Si actio Publiciana, cum ad exemplum rei vindicationis detur. l. 35. §. Item *Aetio Publ.* publiciana. ff. de Obl. & act. 10. annis durabit, quia non ex conventione, sed ex ficto dominio per fictam usucacionem quæsito nascitur. vid. §. 3. & 4. I. de usucap. cuius effectus se longius, quam veri dominii, extendere non potest. Pariter actio Serviana post annum datur. l. 35. vers. Illæ autem ff. de obl. & act. non *Serviana.* tamen 30, sed 10. annis durabit, licet certo casu ad 40. annos ex dispositione Imperatoria extendatur l. 7. C. de Præscr. 30. annor. Conf. quæ diximus de actione hypothecaria, Memb. 2. Ampliat. 2. Ax. 1.

4.

Exempla actionum Prætoriarum personalium: Sic 30. annis durat actio de constituta pecunia. l. 1. C. de confit. pecun. Pariter *De constit.* actio de peculio, quæ tamen hoc singulare habet, ut, quamdiu *pecun. De* filius in potestate est, perpetua sit; post mortem vero vel eman- *pecul.* cipationem, annualis tantum est. l. 1. §. 1. ff. quando de pecul. act. annal. est. Annus autem hic utilis erit, computandus non præcise a tempore mortis, vel emancipationis, sed ab eo tempore, quo postea institui potest. l. 1. §. 2. ff. d. 1. Porro *actio in factum* ex jure jurando perpetua est; Perpetua quoque est actio exerci- *Ex jure-* toria l. 4. §. fin. ff. de exerc. action. etiam post mortem exercito- *jur. Exer-* ris, licet servus navem exercuerit. d. l. 4. §. fin. Idem in actione *citoria.* institoria. l. 15. ff. de instit. action. Ratio habetur in l. 8. ff. eod. Eadem ratio est in actione de in rem verso & quod jussu.

5.

6.

Ampliatio: Procedit etiam in extraordinariis actionibus seu

7.

Idem in interdictis. seu interdictis, hæc enim si tendant principaliter ad rei vindicationem, seu persecutionem, anno non exspirant; Sic interdictum de precario post annum datur, seu perpetuum est, l. 8. §. 7. ff. d. prec. Interdictum de vi & vi armata, quatenus ad rei restitutionem tendit, post annum datur. l. 3. §. 1. ff. de vi & vi armata. Interdictum de destruendo opere contra nunciationem ædificato, post annum etiam competit. l. 20. §. 6. ff. de nov. oper. nunciat. Interdictum de tabulis exhibendis datur post annum. l. 3. §. pen. ff. de tab. exhib. itidemque interdictum de libero homine exhibendo. l. 3. §. ult. ff. de lib. homin. exhib. Sic pariter perpetuum est interdictum, ne quid in loco publico vel itinere fiat, l. 2. §. 34. ff. ne quid in loco publ. Idem obtinet in interdicto, de via publica reficienda, l. 1. §. fin. ff. de via publ. ut & interdicto, ne quid in flumine publico fiat, quo aliter aqua fluat, cum sit interdictum restitutorum. l. un. §. 9. & seqq. ff. ne quid in flum. publ. quod de reliquis quoque interdictis dicendum, quibus ad rei restitutionem agimus. Ulterius quoque remedia illa bonorum possessoria, quæ Prætor bonorum possessori concedit ad consequendam hereditatem, perpetua sunt, pr. l. de perpet. & tempor. act. v. g. interdictum quorum bonorum, quod legatorum, &c. Limitationis loco sit Axioma sequens.

AXIOMA II.

Remedias rescisoria sunt ann. Quoties Remedium Prætorium rem quidem persequitur, tendit vero ad rescisionem actus gesti, toties actio est annalis.

1. **RATIO:** Quia publice intererat, litium aliquando finem esse, & actus gestos non facile resolvi; Et hæc remedia rescisoria aliquando dicuntur contra jus civile dari, per l. 35. vers. sed cum rescissa. ff. de oblig. & action. hoc est, per hæc remedia resolvitur actus stricto jure civili validus.

2. **Declaratio:** Per annum autem hic intelligitur annus utilis, computatis tantum diebus juridicis; cum autem computatio anni utilis non sine controversia esset, placuit Imperatori Justinia-

stiniano, annum utilem penitus a Republica separare, & ejus loco substituere quadriennium continuum, computandum ab eo tempore, a quo annus utilis alias incipiebat, per l. fin. C. de tempor. in integrum resistit. Quæ tamen commutatio anni in quadriennium ad alia remedia præatoria, quibus non agitur ad rescindendum actum gestum, non extendenda, uti ex axiomate sequenti apparebit.

Exempla : Sic (1.) Actio rescissoria, quæ rescissa usucaptione ad rem usucaptam restituendam datur, intra annum utilem tantum competit. §. 5. I. de actionib. l. 35. in fin. pr. ff. de obl. ^{Actio rescissoria.} action. (2.) Actio Pauliana, seu potius & revocatoria, qua in fraudem creditorum alienata revocantur, annalis etiam est, & computatur annus utilis a die factæ distractionis bonorum. L. 6. §. fin. & l. 18. §. 8. ff. que in fraudem credit. quatenus tamen locupletior factus possessor, h. e. quatenus rei æstimatio excedit pretium, quod emitor pro illa re in fraudem alienata solvit, etiam post annum eam dari volunt, arg. l. 10. §. pen. ff. d. tit. Hillig. in Donell. l. 23. c. ult. lit. DD. (3.) Spectat huc quoque restitutio ob metum facta; & inde actio quod metus causa a Prætore hoc nomine data, per annum utilem tantum durat, quatenus sc. ad quadruplum tendit, per l. 14. §. 1. ff. *Quod met. caus.* non quatenus persequitur rem, sic enim perpetua est; & licet Struv. Exerc. 8. ib. 22. putet, hunc annum utilem in quadriennium continuum non mutatum, resistit tamen generalitas l. fin. C. de tempor. in integrum resistit. Cæterum actio hæc quod metus causa, est in rem scripta. l. 9. §. fin. ff. *quod met. caus.* inde, quatenus rem persequitur, contra tertium possessorem prescribitur instar actionis realis, contra metum inferentem, instar actionis personalis. (4.) Sic quoque restitutio in integrum minorenitatem, anno utili vel quadriennio continuo petenda d. l. fin. *Quod tempus tamen in integrum.* computandum ab adepta majorenitate, & currit de momento in momentum. l. 3. §. 3. ff. de minor. Eadem ratio est, si civitas, vel Ecclesia, aliaque corpora pia, quæ jure minorum utuntur, ob læsionem restitui velint, juxta l. 4. C. ex quib. caus. maj. ubi intra

intra quadriennium a tempore læsionis hoc facere debent, idem
 obtinet in majorenibus ob absentiam restituendis. (5.) Si ju-
 dicii mutandi causa res alienata, actio in factum conceditur ad
 interesse; quanti sc. interest alium adversarium non habere,
 quæ actio per annum datur, l. 6. ff. de alien. jud. mut. caus. fact.
 quod pariter de anno utili intelligit Cujacius ad l. 14. ff. quod met.
 caus.

^{12.} *Actiones adilitiae.* *Ampliatio:* Procedit etiam in actionibus ædilitiis, sunt enim
 hæ species jurishonorarii seu Prætorii, §. 7. I. de J. N. G. & C. l. 5.
 pr. vers. Prætorias autem ff. de V. O. Hæc tamen in ædilitiarum a-
 ctionum præscriptione observanda differentia, ut si contractus
 penitus sit resolvendus, quod sit per actionem redhibitoriam, sex
 mensibus solum duret actio, nisi tantum propter ornamenta de-
 tracta animal redhibendum, ubi spatium bimestre introductum,
 quod tempus etiam in cautione a venditore exigenda, locum ha-
 bet l. 28. ff. de Ædilit. edict. Verum cum utile dicatur tempus hoc
 in l. 19. §. fin. ff. d. t. hinc quæritur, an & hoc quadruplicandum
 propter l. ult. C. de temp. in integr. C. de restit. quod affirmandum pu-
 to, cum hic illi tantum computandi dies, quibus experiundi po-
 testas est, l. 55. ff. de Ædilit. edict. quod & fatetur Bachov. ad Treutl.
 vol. 2. disp. 2. th. 2. lit. B. in f. Hanc difficultem vero computandi ra-
 tionem tollere voluit Imperator in d. l. ult. substituendo in gene-
 re tempus quadruplicatum, quod, quare in præsenti casu non sit
 admittendum, ratio obstans nulla adest.

AXIOMA III.

Prætoria pœnalis est annalis. *Quoties actio Prætoria ex delicto & pœnam per-
 sequitur, toties est annalis.*

^{1.} *Ratio:* Quia pœna ulterius se extendere non potest, quam quo-
 usque jurisdictione ejus, qui imponit seu infligit pœnam, arg.
 l. fin. ff. de jurisd. Jurisdictione vero prætoria annalis tantum erat.
 pr. I. de perpet. & temp. action. Et hinc omnes actiones prætoriæ,
 quæ rei persecutionem non habent, intra annum competere di-
 cuntur. l. 35. princ. ff. de obl. & act.

Exem.

*Exempla : Sic (1.) actio injuriarum est annalis. I. 5. C. de
injur. quod etiam ad actionem ad palinodiam extendit Mev. P. 5. Actio in-
Dec. 369. sed male. vid. supra Sect. 1. Membr. 10. §. 50. Sicut & juriarum.
de injuria scripta idem asserit Carpz. P. 4. Const. 46. Def. 1. licet
praxis Cameræ contrarium velit. Gail. lib. 2. obs. 104. vid. supra
Sect. 1. Membr. 10. §. 48. Quod si vero injuria legibus civilibus
criminaliter vindicetur, vicennio demum exspirabit. arg. I. 12. C.
ad L. Cornel. de fals. vid. sup. memb. 2. axiom. 5. quod contingit,
si ex L. Cornelia agatur injuriarum, juxta §. 8. I. de injur. vel si
propter libellum famosum actio moveatur ex I. un. C. de famos.
libellis. (2.) Si actio bonorum raptorum, quatenus in quadruplum
datur, est annalis. I. 2. §. 13. ff. de vi bonor. raptor. (3.) A-
ctiones populares, quas Prætor dedit, cum poenales sunt, ultra
annum non extenduntur. I. fin. ff. pop. action. Sic actio de albo
corrupto est annalis, quamvis aliqui hoc negent, cum ad publi-
cam utilitatem spectet, arg. I. 1. ff. de pop. action. Talia vero
interdicta non sunt temporaria, sed perpetua L. 2. §. 44. ff. ne
quid in loc. publ. I. 3. §. fin. ff. de liber. hom. exhibend. Hi textus
tamen non de poenali persecutione loquuntur : Hinc quoque
actio de sepulchro violato, quatenus poenalis, anno exspirabit,
cum sit præatoria & popularis I. 3. §. ult. ff. de Sepulckro violat.
quo casu tamen hoc edictum publica lege vindicatur, quod fit
in L. 7. d. t. eo casu 20. annis durabit. (4.) Actio quæ datur con-
tra eum, qui exemit in jus vocatum, cum poenalis sit, anno fini-
tur I. pen. §. 4. ff. ne quis eum, qui in jus voc. (5.) Actio quæ da-
tur contra eum, qui tempore incendii vel naufragii quid rapuit,
intra annum in quadruplum datur I. 1. pr. ff. de incend. ruin.
naufr. I. 18. C. de furt. (6.) Actio contra calumniatorem, qui
sc. lucrum accepit, ut alium conveniret, in quadruplum datur in-
tra annum I. 1. pr. ff. de column. (7.) Idem obtinet in interdi-
ctis, quatenus ad poenam agitur, sic interdictum ne vis fiat ei,
qui in possessionem missus erit, intra annum tantum competit,
quia poenale. L. 1. §. ult. ff. ne vis fiat ei &c. Idem in interdicto,
unde vi, quod pariter annale est. L. 1. p. 1. ff. de vi & vi arm. Si-
mili*

mili modo interdictum quod vi aut clam, in quo posteriori interdicto annus computatur a die finiti operis in nostrum præjudicium ædificati. d. l. 15. §. 4.

Declaratio : Dubium vero hoc casu est, an in actionibus

Annum an prætoriis pœnaliibus annus sit continuus vel utilis? Et sane
utilis sit? actionem vi bonorum raptorum intra annum utilem competere,

expressæ dicitur in l. 2. §. 13. ff. de vi honor. raptor. De raptis
quoque ex incendio, utilis annus est l. 18. C. de furis. quod etiam
asseritur in l. 1. pr. ff. *Si quis test. lib. esse juss.* Ergo vel adhuc ho-
die in talibus actionibus dies juridici computandi, vel hic annus
utilis mutandus in quadriennium continuum, juxta l. ult. C. de
tempor. in integr. refit. vid. quæ diximus ad axiom. præc. in fin.

Limitationes : Fallit axioma (1.) in actione furti manifesti,
Actio fur- quæ ut ut præatoria in quadruplum sit, perpetua tamen est, cum
ti mani- eam anno terminari absurdum existimaverit Prætor. pr. l. de
festi. *perpet. & temp. act.* cuius rei alii hanc reddunt rationem; quod
furtum non a Prætore tantum vindicetur, sed partim ejus vindic-
ta sit ex L. XII. tabul. partim ex lege decemvirali, de qua vid.
Gell. Noct. Attic. l. II. c. 18. Alex. ab Alexandro genialium dierum
l. 6. c. 10. vel dici posset, odio furum hoc placuisse Prætori, arg.
§. 14. Inst. de act.

(2.) Excipitur actio furti adversus nautas, cau-
pones & stabularios, quæ quamvis honoraria sit, perpetua tamen
est l. ult. §. ult. ff. naut. caupon. & stab. habet enim hæc actio af-
finitatem cum actione furti, cuius in limitatione præcedenti fa-

(3.) Eadem ratio est in actione depositi miserabili-
Depositii miserabi- rabilis; hæc enim Præatoria est & in duplum l. 1. §. 1. ff. depos. & ta-
lis.

(4.) Idem obtinet in actio-
ne servi corrupti, quæ præatoria pœnalis in duplum est, & tamen
perpetuo competit. L. 13. ff. de Serv. corrupto. (5.) Excipiunt et-

(6.) iam actionem de effuso vel dejecto, hæc enim perpetua esse di-
citur, nisi de libero homine occiso agatur, quo casu per annum
datur. L. 5. §. 5. ff. de his, qui effud. vel dejec. quod si libero homi-
ni tantum sit nocitum, tunc si ipse læsus agat, pariter est perpetua,
si alius

Si alius ex populo, annalis est d. l. 5. §. 5. Ratio autem specialitatis, quare actiones, utut pœnales prætoriæ, sint perpetuae, videtur consistere in utilitate & securitate civium, cui plenissime consultum voluit Prætor. Bachov. ad Treutl. Vol. I. Disp. 18. ib. II. lit. B. (6.) ^{21.} *Actio do-*
Excipitur actio doli, quæ præcise biennalis est, computatione facta *li.*
ab eo tempore, quo dolus commisus, in tantum, ut nec litis con-
testatione perpetuetur. L. fin. C. de dol. mal.

AXIOMA IV.

Quoties actio petitoria ex delicto rem persequitur,
eatenus est perpetua.

Ratio: Quia pœnales actiones tantum restringendas putavit
Prætor, illæ vero, quæ rem persequuntur, favorabiles sunt,
ideoque iniquum credidit Prætor, post annum adversarium a re-
stitutione rei nostræ absolvere. vid. supr. Memb. 3. ax. 1. in ration.

*Actio ex
delicto
rei perse-
cutor. est
perpetua.*
Exempla: Sic omnes fere actiones prætoriæ ex delictis oriundæ,
si ex delicto ad alterum quid pervenerit, perpetuae fiunt. Qua-
propter actio de *raptis ex incendio vel naufragio*, quoad simplum
etiam post annum datur. l. 18. C. de furt. pariter actio de *calumnia*
ratione simpli est perpetua. l. 5. pr. ff. de *calumn.* ulterius interdi-
ctum *unde vi*, licet annale sit, quatenus tamen ad alterum quid per-
venit, est perpetuum. L. 1. pr. ff. de *vi & vi armat.* Porro post annum
ratione simpli datur *actio quod metus causa*, præsertim, si alia actio
non adsit. l. 14. §. 1. & 2. ff. *quod met. cauf.* l. 4. C. eod. Ubi observan-
dum, quod, cum hæc actio in rem scripta sit, ita ut contra quem-
cunque possessorem detur, licet metum non intulerit. l. 9. §. fin. ff.
quod met. cauf. illa pariter non 30. annis, sed decennio præscribatur,
sicut aliae actiones reales. l. 3. C. d. 1. Ulterius utut actio doli bien-
nio expiret, si quid tamen ex dolo ad alterum pervenerit, actio in
factum perpetua dabitur. L. 28. in fin. ff. de *dolo mal.* Unde in gene-
re actionem in factum prætoriam perpetuam esse, concludunt
Dd. quia ad rem ago, & non ad vindicandum aliquod delictum.

AXIOMA V.

Quoties actio de feudo instituitur, toties durat *actiones*

*feudales
sunt tri-
cennales.*

1.

30. annos sive realis, sive personalis, sive ex de-
lictio.

Ratio: Quia præscriptiones actionum feudalium non ex jure Civ. seu feudalii dijudicandæ. Longobardi vero, utpote præcipui consuetudinum feudalium auctores, non aliam agnoverunt præscriptionem, quam 30. annorum; ut hinc, si in textibus quibusdam juris feudalis mentio fiat longi temporis, hoc de 30. annis explicandum. Struv. in Synt. Jur. feud. c. 18. th. 12. n. 3. Vultej. de feud. c. 9. n. 5.

Exempl. actionum realium: Sic feudum ipsum 30. demum annis Feudum præscribitur. §. Si quis per triginta 2. F. 6. Ergo tot annis adhuc sal-
ipsum 30. va erit feudi vindicatio. Et quamvis Schrader de Feud. lib. 5. cap. 4.
annis n. 3. in feudo b. f. emto præscriptionem 10. vel 20. annor. admittat;
præscrib. hoc tamen textui jam allegato contrarium est. Pariter, sicuti,
quando dominus per 30. annos feudum, vasallo non contradicen-
te, possedit, & fructus inde percepit, utile dominium acquirit.
Struv. c. 15. th. 3. n. 4. Ita eousque vindicatio vi utilis dominii va-
sallo salva manet.

Exempla personalium: Circa has actiones ex contractu feudaliori undas, nullum est dubium, cum haec etiam Jure Civ. ad 30. annos extendantur, L. 3. C. de præscript. 30. ann. ut hinc de feudo emto, locato, permutato, sine dubio ad 30. annos agi possit.

Exempla ex delicto: Sic omnis felonia 30. annis exspirat. Struv. c. 15. th. 12. n. 8. Ergo eousque actio quoque ad privandum feudum dabitur. Post 30. vero annos nec de illicita alienatione, nec de ne-
glecta investitura agi poterit, cum dominus tanto tempore ta-
cendo, injuriam sibi illatam remisisse censeatur; Ex quo sequi-
tur, quamvis vasillus propter adulterium cum uxore dominii comissum, post quinquennium criminaliter puniri non possit,
feudo tamen adhuc usque ad 30. annos privari queat.

*Limitatio prima est in actione ex Jure protimieos seu retrac-
tus, si scil. quis feudum in sui præjudicium extraneo venditum,
retractu. revocare velit. germ. der näher Kauff oder Einstands-Recht/ cui
actioni intra annum & diem præscribitur. 2. feud. 26. §. Titius.
quod*

quod tempus currit a die scientiæ, seu ex illo tempore, quo agnatus perfecte scit, venditionem factam esse. Struv. c. 14. th. 21. num. 3. Et hæc præscriptio actionis causis civilibus competit, quoties vel pacto, vel consuetudine alicui jus protimiseos tributum. vid. Carpz. P. 2. C. 32. Def. 2. Illa vero revocatio feudi, quæ fit jure devolutæ successionis, durat per tempus ordinarium, seu 30. ann. vid. Exam. Jur. Feud. c. 20. qu. 19.

8.

Deinde limitari axioma potest, si de Ecclesiæ feudo agatur; hoc casu enim quadragenariæ præscriptioni locum esse per De feudis Auth. quas actiones C. de Sacr. Sanct. Eccles. non paucis placuit; Ecclesiæ. Cum enim de præscriptione rerum Ecclesiasticarum nihil aliud cautum sit de jure Feudali, recurrentum esse dicunt ad jus civile commune, quadragenarium tempus Ecclesiæ indulgens. Rosenth. de Feud. cap. 6. conclus. 78. n. 7. Verum & hic tricennariam præscriptionem obtinere, probavi in Exam. Jur. Feud. c. 11. qu. 8. addita diversitatis ratione, quod multum intersit, an res Ecclesiastica præscribatur qua talis, & qua Feudalis. Displicuit hæc sententia Clariss. Pagenstechero in Irnerio Vapulante. Coition. XI. §. 6. dicendo, etiam illum, qui utile dominium Ecclesiæ præscribit, rem Ecclesiæ præscribere: Non nego; sed id dico, minus præjudicii sentire Ecclesiam utili dominio tantum præscripto, quam si pleno dominio per præscriptionem excidat. Hoc casu omni jure suo in perpetuum privatur Ecclesia; illo casu dominium directum retinet, servitia a vasallo percipit, & hujus familia extincta, vel investituræ renovationem negligente, spe consolidationis gaudet: Non itaque, quod in d. auth. quas actiones, contra plenariam rerum amissionem Ecclesiæ concessum est beneficium, hoc ad jus feudi plane separatum ab allodio trahendum; consentit Schenck Baro ad tit. 2. feud. 26. §. Si quis per 30. n. 4. Carpz. Disp. Feud. 6. th. 52.

10.

Tandem limitari potest præscriptio feudalis in acquisitione regalium, de quibus dixi in Examine Jur. Feud. cap. 9. Quæst. 25. De regalibus. & 26.